



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 384/2025
25.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Стојадиновић, адвокат из ..., против тужене ГО Вождовац, коју заступа Градско правобранилаштво града Београда, Одељење за ГО Вождовац, Раковица и Чукарица, ради поништаја решења и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1078/23 од 23.10.2024. године, у седници одржаној 25.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1078/23 од 23.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1078/23 од 23.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П1 46/21 од 30.11.2022. године, којом је одбијен приговор апсолутне ненадлежности, поништено као незаконито решење тужене од 30.08.2016. године, обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете због изгубљене зараде за период од 01.12.2016. године закључно са 26.12.2019. године исплати одређене појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, да у корист тужиоца за исти период уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за ПИО, доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање, обрачунате на износе изгубљене зараде по стопама важећим на дан уплате као и да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 386.975,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Правноснажниом пресудом поништено је решење тужене од 30.08.2016. године којим је тужилац разрешен функције заменика правобраниоца тужене и обавезана

тужена да тужиоцу накнади штету због изгубљене зараде у периоду од 01.12.2016. године закључно са 26.12.2019. године, у износу од 3.634.797,31 динара, као и да у корист тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези са чланом 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе.

На основу решења тужене од 30.08.2018. године тужилац није засновао радни однос, нити је тим решењем утврђено постојање као ни престанак радног односа.

Одредбом члана 441. ЗПП, је прописано да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим у случају када се тужба односи на новчано потраживање, у ком случају се за дозвољеност ревизије примењују исти услови као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање (члан 403. став 3. ЗПП).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 24.10.2016. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде је 3.634.797,31 динара.

Имајући у виду да се тужбени захтев не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност новчаног потраживања побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена, па је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић